

[Boligministeren.]

kommunerne en dispensationsmulighed, hvor det vil være rimeligt.

Jeg vil gerne sige til hr. Arnfast, at jeg ser ingen undskyldning for, at fristen for indberetninger ikke er overholdt. Det er efter min opfattelse sjuskeri, og det har Grundejernes Landsforening givet mig medhold i, og den vil over for sine medlemmer sammen med kommunalbestyrelsen meget stærkt understrege, at disse forsyndelser hurtigst muligt må afhjælpes.

Hr. Kaj Hansen og hr. Wilhjelm var inde på spørgsmålet om genhusningen, og det var, ligesom hr. Wilhjelm allerede nu konstaterede, at det ikke kunne klares. Hvor ved hr. Wilhjelm det fra? Vi er jo kun i første fase. Anden fase er jo ikke begyndt, genhusningen er overhovedet ikke begyndt endnu. Det er jo først nu, vi skal til denne del af aktionen. Jeg vil godt understrege, at jeg både har haft forhandling med grundejerne, med Københavns kommune og med boligselskaberne om at få en større kvota til genhusning i den periode, hvor der er denne pukkel på 1.800 lejligheder i Københavns kommune, og det er efter det, kommunerne kunne oplyse mig om, det eneste sted i landet, der er problemer i forbindelse med genhusningen. Jeg håber, at vi også kan klare denne side af sagen.

Jeg forstår ikke fru Kirsten Jacobsens konklusion. Først foreslår fru Kirsten Jacobsen, at loven generelt skal udskydes, til trods for at 80 pct. i København har indsendt og der er al mulig grund til at tro, at deres frister kan overholdes, og dernæst siger fru Kirsten Jacobsen, at den ikke skal forsinkes. Jeg forstår ikke rigtig konklusionen, for jeg vil mene, at konklusionen af en udskydning vil være, at gennemførelsen af disse ting vil blive forsinket i samme omfang, som man udsætter.

Henning Jensen (S):

Jeg er glad for, at der fra flere sider er blevet understreget det vigtige i, at denne lov skal virke, og at dele af loven ikke må unødigt forsinkes. Jeg synes, der ligger noget væsentligt i ordene »unødig forsinkelse«. Jeg skal naturligvis ikke kommentere de partier, som for godt og vel et halvt år siden meget helhjertet gik ind for vedtagelsen af denne lov, men som i dag tilsyneladende har fået visse betænkeligheder. Det kan vi diskutere i boligudvalget. Men jeg vil gerne spørge fru Kirsten Jacobsen, om hun da ikke tror, at de mange mennesker, som har brandsikret deres ejendomme eller er ved at

brandsikre dem i god tro til, at loven naturligvis skal overholdes, når nu dette folketing har vedtaget det, får en mærkelig smag i munden, når man nu pludselig må registrere, at denne lov efter fremskridtspartiets opfattelse nu ikke kan holde længere. Jeg er alvorligt bange for, at det vil udhule tilliden til det lovgivningsapparat, vi har i gang her i folketinget, sådan at man en anden gang måske siger: nå ja, denne lov bliver nu nok ændret alligevel på et senere tidspunkt. Men det er måske det, fremskridtspartiet er interesseret i?

Ordføreren for forslagsstillerne (Kirsten Jacobsen) (FP):

Må jeg i anledning af boligministerens svar til mig om, at hverken grundejere eller lejere havde udtrykt ønske om at få fristerne forlænget, henlede boligministerens opmærksomhed på et bilag til boligudvalget, nr. 175 af 2. september 1976, og citere fra side 2 vedrørende indberetningerne:

»Fristen for indberetningerne er nu udløbet, og det ser ud til, at et stort antal indberetninger stadig ikke er indsendt til kommunerne. Dette gælder især uden for hovedstadsområdet.«

Med hensyn til gennemførelsen skriver Grundejernes Landsforbund:

»Landsforbundet føler sig overbevist om, at det ikke vil være muligt at gennemføre brandsikring af de ældre ejendomme ... inden for de frister, loven fastsætter.«

Hvis det ikke er en opfordring til at få fristerne udsat, så kan jeg ikke se nogen som helst grund til, at landsforbundet har tilstillet boligudvalget dette materiale.

At 80 pct. i København muligvis har kunnet indsende disse indberetninger, har ikke, hr. boligminister, overbevist mig om, at det ikke er nødvendigt, specielt i relation til det øvrige land, at få fristerne udsat, således at folk har en rimelig mulighed for at overholde dem.

Hr. Henning Jensen spurgte mig direkte, om jeg ikke syntes, det var betænkeligt over for dem, der havde brandsikret, og han spurgte, om jeg ikke troede, de ville få en mærkelig smag i munden. Jo, det kan sandelig godt ske, men de er så vant til, at folketinget vedtager love, som det ændrer, somme tider inden de træder i kraft, så jeg kan garantere jer for, at dem kan I ikke chokere med sådan et lille bitte ændringsforslag til en brandsikringslov. Dem har I hårdt godt i de år, I har siddet på dansk boliglovgivning.